

Οἱ πρῶτοι τῶν θητόρων σὲ τάφους προπατόρων.

Φ.— Πῶς μὰς θεωρεῖτε, πρόγονοι, κί' ὀλοισμός ποδ τρέχει;
κυττάξετε τὴν ἀνοίξι, ποὺ μῶσους ἐναεβρέχει.
Τῆς Ἐδνικῆς τῆς Ἐσπρῆς ἀκούω τὰ κανόνια
καὶ γύρω μου πετοὺν τρελλὰ τοῦ Μάρτη χελιδόνια.

Πάλι γιορτὴ τῆς Λαύρας,
μεγάλαι συκηνήσεις,
κί' ἀρχίζει προσφωνήσεις
κάθε Ρωμῆος παλῶρας.

Κί' ἔμένα τώρα κάποιος μοῦ λέει μὲς' ὅτῃ φέστα:
στάσου μὲ φαυφάρωνος
ἔμπρὸς εἰς τοὺς προγόνους,
κί' ἔλα τὰ τρόπαιά σας κἀμαρωμένους πῆστα.

Τι λόγους βγάδουν εἰλαί..
πάλι τῆς Λαύρας σὸλόη
σάν ἄλλοτε κί' ἔφέτο.

Μαζὶ μὲ τοὺς συγχρόνους
προσφώνησε προγόνους
καὶ σὺ, βρῆ Περικλέτο.

Σήκω, καὶ' ὅτῃ θυσία
τῶν λόγων τὴν μεγάλην,
ἔλα νὰ δώσης πάλι
σ' αὐτοὺς λογοδοσία.

Τὰ μάρμαρα τῶν φλέγε,
καὶ' πῆς τους τι τοιγάρα
ἦπυε καὶ πάλι, κωκο.

Κί' ἀπὸ τὸ λέγε λέγε
πῶς ἔτραχε γαργάρα
νὰ κἀνυε μὲ σιμποδο.

Πῆς τους καὶ τι καφέδες
ἦπυε σὲ καφενέδες,
καὶ πόση θραύσις νέα
παράποτε γενναία
ἔγινε σὲ νερά
κρῶα καὶ βροστρά.

Φώναξε λῆρ μπαλέρ,
καὶ' πῆς τους, βρῆ Σγαρλίνο,
πῶς σάν τὸν Σαντακλαῖρ
χαϊρέτησε τὸν ἦλιο,
δμαδῶζωντας μὲ σκέφῃ τραναῖς ἐφημερίδες
κί' ἔχωντας ταντωμέναις τῆς θεῆ σου τῆς ἀρίδες.

Πῆς τους πῶς ἐκαπλωμένος
εἰς τῆς δενδροστοχιας
μακαρίζεις τὸ γένος
γὰ τῶσας εὐτυχιας.

Πῆς τους πῶς' ὅτῃ ἀγάνα τὸν ἀνορθωτικὸ
ἐαχνοῖσας τὴν πατριδα,
κί' ἐκτύπαις ἀπέξω τὸ καφο-Κεντρικὸ
μὲ μάτμα σάν γαρβια.

Πῆς τους, βρῆ Περικλέτο μου, καὶ νῦν καὶ' ὅτῃ αἰῶνα
πῶς ἄλλον ἀνορθῶσας δὲν ἔνοισε ἀγάνα
γενναῖον, πατριωτικόν, κί' ἄληθινὰ γιγάντιον,
παρὰ τὸν ἀνορθῶντα μονάχα τὸ βαλάντιον.

Μισέλληνας νὰ σκέψῃς
μόνο μὲ τὴν λαλιὰ,
κί' ἐν λόγους πάντα νῖα.

Καὶ ν' ἀναμυρκαζῆς
τὰ κλέη τὰ παλῶ
σάν τρέφος, σάν καταπῶ.

Εἰς τοὺς προγόνους ἄλλῃ προσφώνησας μεγάλην.

Πῶς μὰς θεωρεῖτε, πρόγονοι;... καινούρια ταλετῆ,
κανόνια καὶ στρατοῖ.
Καὶ πάλι πατριωτικῆς μὰς ἔσφιξαν μανιας,
καὶ πηλασοὺ μὲ λάβαρα μεγάλας Συνταχθιας.

Πῶς μὰς θεωρεῖτε, πρόγονοι;... καθέννας ἀλαλάζει,
ρητόρων γδοῦπος ἀνηχηεῖ,
πέφτουσε λόγια σάν βροχή
καὶ λόγια σάν χαλάξι.

Ἐπάνω μας μὴ ριχνετὲ τὸ βλέμμα σας τὸ κρόον,
καὶ τώρα σ' ἄσπρως ζωῆ
ἐπαναστάσεων βοῆ
καὶ οὐλαλητηρόων.

Πολλοὶ φαγάδες λούφατων τῆς Ρωμφοῦνης πρῶτοι,
καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως σὲς ἔγνησαν οἱ κρότοι,
καὶ οἰς ἔχαιρετῆσατε
τὰ πρῶτα τῆς σιρητήματα,
καὶ μὲς' ἀπὸ τὰ μνημάτα
τὴν ἔχαιροτῆσατε.

Ἀπὸ τὸν θῆνο τὸν βαθὸ
στρατοῦ σὲς' οἴκωσε σπαθί,
κί' ἔτατε λάβαρα λαοῦ νὰ κλῖνον ἔμπροστά σας,
ποὺ τὰ βλογήσατε καὶ οἰς ἀπὸ τὰ μνημάτά σας.

Τι λάβαρα κ' ἔματῆσαν οἱ θῆνοπῶρων αἰρας,
καὶ σὲ προπατόρας κλεινοὺς
δροκὺς φερσίθησαν τρανοὺς,
εἰ θὰ γίνουσαν σάν κί' αὐτὸ τὸ λάβαρο τῆς Λαύρας.

Ἐλπίς καὶ τῶρ ἀναγεννῆ
πόθων ὄνειρατα τρανά,
καὶ γύρω πρῶσινα βουτὰ
τῆς πρῶσινας τῶν κορυφῆς ἔμπρὸς μας χαμηλόνουσαν
κί' ἐπάνω τῶν τὰ χέρμα μας λάβαρ ἀναστηλόνουσαν.

Μὲ τῆς Ἐπαναστάσεως τὸ κήρυγμα τὸ νέον
ἐνόμισαν καὶ σφῆρονες καὶ κάμποσοι κοιτοὶ
πῶς ἔφε ὀδοὺς κί' ἠ κοιλὰς ἡμῶν τῶν καχηναίων
θὰ γίνῃ κῆπος τῆς Ἐδέμ, κί' ἔγῶ δὲν ἔξρω τί.

Ἄλλ' ἔμωσ οἰς, ποὺ ἔξερετε τὰ τόσα μας τὰ χάλμα,
βεβαίως θὰ γελῶσατε μὲ τούτων τὰ κεφάλμα,
καὶ τώρα στεφανόντας μὲ δῶφινο κλαδί
καθέννας μὰς φιλέτιμο καὶ τομῆρὸ παιδί,
ποὺ μὲ σκέψῃς τῶφερα μεγάλην σὺ Γουδί.

Πῶς μὰς θεωρεῖτε, πρόγονοι;... μὰ τώρα λὲν καμπόσοι,
ποὺ κάπως ἔχουν γνῶσι,
πῶς ἀπ' ἐκείνη τὸ Γουδουτὸ τὴν τρομερῆ βραδεῖα
πολλοὶ λογάδες σφῆρονουσαν
κί' ἔπασουσαν κί' ἀ νωπανουδὸ
ἀέρα σὲ γουδῆ.